

[Transcript] Genstart / Profetens vogtere

Møde starter med, at vi hører en mann sige, salam alaykum fra Bangladesh.

Meeting of the Extraordinary CFM, number 18.

Lang tid siden, at vi har set hinanden, og så er der lidt tekniske problemer.

Det her er et online møde, og så kommer flere politikere frem på skærmen.

Den første, vi ser, er en udrisminister fra Bahrain.

Og så får ordstigeren ordet, og han siger noget om islam og alas noget.

Og så begynder en stemme, at reciterer et vers fra Koran.

Som lyder, hold godt fast i gods rep, alle sammen, og del jer ikke op.

Der er et eneste punkt på dagshorten, og det er de her gentagende Koran-afbrændinger, som finder sted i Danmark og Sverige.

Den seneste tids Koran-afbrændinger, både herhjemme og i Sverige, har kastet Danmark ud i en diplomatisk kris.

En stor muslimsk sammeslutning, der har et centralt formål.

At forbyde samtlige lande i verden, at håne deres religion.

I morgen mødes udenrigsminister fra 57 muslimske lande for at drøfte mulige reaktioner mod bl.a. Danmark.

En international magt, der efter Koran-afbrændingerne i Danmark og Sverige, har været hovedkraften bag af den danske regering ved ændre grundlæggende rettigheder.

Vi skal finde et juridisk værktøj, der gør, at vi kan forhindre Koran-afbrændinger foran udlandske ambassader.

Alligevel er det de færreste, der kender OEC.

Så hvordan blød organisationen som magtfuldt, at det nu kan lægge press på den danske regering?

Det spørger genstart om i dag. Mit navn er Anna Ingris.

Hvorfor har du som færdigst politolog kastet dig over en organisation flere tusind kilometer væk?

Jeg har født det opforsigt på færdende, hvor religion spiller en større rolle end i de nordiske lande.

Jeg er blevet meget optaget af forholdet mellem religion og politik.

Jeg begyndte at læse statsgrundskab på Københavns Universitet i Nullerne, der Danmark bliver kastet ud i denne udenridspolitiske krise.

Det gjorde stort indtryk, som det gjorde for så mange.

Mannes Christendom var omdrejningspunkt for den færdiske kulturkamp,

hvor jeg kom fra, hvor man har diskuteret meget LGBT-retigheder,

sexuelle minoriteter, kunstligestilling, abort og så videre.

Så var Islam og indvandring, integration og så videre primisten fra den danske kulturkamp.

Men jeg synes alligevel, at det er det samme emne,

hvordan religion, religiøse hansyn, religiøse værdier stød og sammen med nogen frihedsedialer.

Heine Skutini er fra færøerne og elektor i international politik.

Han har i sin POD og senere i sin bog kampen om ytteringsfriheden,

skrevet om sammenstøden mellem retten til at ytre sig og religion.

Og når jeg så senere begynder at forske i lige præcis ytteringsfrihed og religion og blasfemi, så finder jeg ud af, at der er en meget vigtig alliance af lande,

som i gange mange, mange år har presset på for at få et nyt globalt blasfemiforbud,

og det er OEC, den her muslimske paraplyorganisation med 57 medlemstater.

Sier du, at selvom der er jo selvfølgelig ekstremt stor forskel på Saudi Arabien og færøerne,

så var det alligevel troen som omdrejningspunkt, som gjorde, at du tænkte, det her, det er noget, jeg

kan gennemskue?

Ja, jeg tror, at når man kommer fra et samfund, hvor religion spiller en meget naturlig rolle for individer i samfundet i politik og lovgivning, så er det nemt at tage religion alvorligt som en forklarende faktor.

I mange år inden OEC bliver til, har der været et ønske om at samle de muslimske lande, og i 1969 sker der noget, som for alvor tænder op under idéen.

En Australier kommer til Israel, en Kristine fundamentalist, som til dagligt er foreklipper, og han kommer med en mission fra Gud.

Og den mission handler om at nedbrænde den her Al-Aqsa Moske, som er så heldig for muslimerne, fordi i følge islamisk theologi, så flyver profetne Mohammed til himmels fra tempelplassen på sin bevinkede hest, som hedder Burak.

Den her mand hedder Dennis Mikael Rohan, og den endertygende august i 1969 så klaterer han op i et træ,

hvor han gæmmer sig på en græn en til mørked falder på.

Og når det er blevet mørkt, så klaterer han ned igen, går over mod Al-Aqsa Moskeen med tændstikker og petroleum og en trakt, og sætter ild til den her heldige Moske, to forskellige steder.

Det lykkes ikke, at nedbrænde den her Moske, men brændskaderne er ganske betydelige, og det, at den tagt eller angreb, det medfører meget store demonstrationer og frede og fordømmelse i den muslimske verden.

Og kun en måned senere mødes 25 muslimske lande i Rabat, i Marokko, og stifter OEC, hvis formål er, at beskytte islamiske religiøse symboler i verden og promoverer muslimske interesser i verden.

Alt startede med, et brænd er den tagt.

Det var den gnist som antændte en større bevægelse,

og i dag diskuterer vi afbrændinger Koranen i 1969,

og i dag diskuterer man afbrænding af en Moske på tempelplassen, så det hænger fuldstændig sammen.

Den gnist, der antændes i 1969, brænder dog ikke helt igennem på den internationale scene i de første to årtier af OECs levetid.

Organisationen har ikke meget rejelt magt i verden.

Men så sker der noget, og OECs rolle ændres markant.

Så der salg man rushti i 1988'ers udgiver borgen de sataniske verds, vækkes vreden i den muslimske verden.

Iran stiller sig i spissen og udsteder en fatwa, en dødstom, over salgman rushti, som bliver nødt til at gå under jorden.

Men flere andre muslimske lande følger trop,

og i FN-systemet fordømmer de også romanen og forfatteren, elis og skarpevændinger, som Iran gør.

Og i kølvandet på den balade så begynder OEC også at formulere

et langsigtigt politisk projekt, som handler om at forbyde islamkritik, blasfemi,

og indføre religionsbeskyttelse i international lov,

i international menneskerhedslov i FN-systemet.

Så det er tidspunktet, hvor OEC får en internationale sag,

og bliver mere offensive internationalt i FN.

[Transcript] Genstart / Profetens vogtere

Og der er nogle lande, der står i spissen for den her kampagne, som praktiserer nogle meget, meget undertrykkende, jemlige blasfemi-paragrafer, lande som Pakistan, Egypten, Saudi Arabia, Iran og Turkiet. Med missionen om en internationale blasfemi-paragraf, vokser organisationens makt op gennem 90'erne.

We understand that there has been a plane crash on the southern tip of Manhattan. You're looking at the World Trade Center.

I nullerne ændrer det internationale politiske klima sig igen plussligt, da to kabere fly remmer ind i tvillingetårnene i New York og sender verden ud i en ny stor konflikt.

Terrorism against our nation will not stand.

Med det kan OEC intage en mere central position på verdenskortet og er i dag et større maktapparat.

Det er en organisation med 57 medlemstatter, og det vil sige, det er et kludetæppe af forskellige interesser og kulturer og trodsretninger og så videre.

Og de har også et fint samarbejde med flere lande udenfor den muslimske verden, som for eksempel Kina og Rusland, og flere kristne katolske lande i Afrika og Latinamerika, som har en mere konservativ tilgang til flere menneskerhedsspørgsmål af Væsteuropa og de skandinaviske lande og USA.

Saudi Arabien er det land, som finansierer OEC.

Et land, som hejn i underarbejdet med sin POD befinder sig i, da han laver research i OECs hovedkvarter i Djedda.

Kun en kort gåtur væk fra det hovedkvarter ligger en berøgtet plads, hvor borgere, der har brugt sig mod kongedømmes drengesjerialog, bliver straffet.

Bare et halvt år inden hegnet er til Saudi Arabien.

Ser han en video med en mand, der blev fisket?

Det er januar 2015. Det har lige været fredagsbønnen.

Man ser en stor menneskemængde foran den her moske.

Og så ser man meget udydeligt, og i nogle hurtige glemte, at den her blokker bliver fisket.

Han står i en hvid skjorte, og der er en masse folk omkring, som overværer den her straff.

Han er bundet, og han bøjer sig lidt fremover, og får i dag 50 piskestlag.

Men han er idømt, sammenlagt tusind piskestlag, og en millionbøde på cirka 2 millioner danske kroner og 10 års fængsel.

Fordi han har etableret en blog, som hedder Free Saudi Liberals, som har blevet en populær i hjemmeside og et debatforum blandt unge Saudiar, som har kritiseret det Saudiske regime, de religiøse og politiske makthavere.

Da jeg besøger den her plads seks måneder senere, fordi jeg er et jetter for at lave research, og for at deltage i et møde om ytringsfrihed, et FN-sponsoreret møde,

[Transcript] Genstart / Profetens vogtere

og når jeg besøger den her plads, så er der meget stille, mennesketomt.

Det eneste, jeg kan se, er nogle tildækket kvinder med indkøbsposer og en masse livlige børn. Det er 40 grader varme, meget, meget varmt, specielt for en færing, der har opvokset i Nordatlanten.

Men det er ikke så meget at se, det er en lidt besked en måske ikke så prankende arkitektur, og jeg springer ind i en taxi for at køre hen til OECs hovedkvarteret i Jetter.

Jeg tænker, at det er helt absurd, at vi har et FN-sponsoreret møde i Jetter i Saudi Arabia, nogle få kilometer fra et sted, hvor man offentligt pisser en blogger på min allere, og sender ham i fængsel i 10 år, mens familien flygter og får asyl i Kanada, konen og tre børn. OEC her med 57 lande består jo af både venner og dødsfinder internt, hvilke dynamikker udspiller sig ligesom internt i OEC.

Det er den her primære konflikt mellem Shia, muslimske lande og Sunni muslimske lande, og der står Iran i spissen for Shia islam, kan man sige, og Saudi Arabien repræsenterer Sunni islam, og de her lande har været erkefinder og dødsfinder igennem mange årtier, og derfor opstår der også en intern rivalisering i OEC, om overfor deres egne befolkninger, at fremstår det land, som stiller sig i spissen internationalt, når islamiske symboler eller verdier eller interesser er på spill.

Den udspiller sig i første gang i kølvandet på de sataniske verser, men det ser vi også under den danske Mohammed-krise, og det ser vi også igennem i dag.

Under Mohammed-krisen spiller OEC en helt afgørende rolle, og sender et brev til statsminister Anders von Rasmussen, hvor de opfordrer til, at han stiller de skyldige til ansvar.

I dag står der respekt om Danmark, fordi vi stod fast, da vores grundlæggende verdier kom under pres.

Han afviser dem blant ved ikke engang mødesmændene, og krisen eskalere.

Hvad siger det egentlig om organisationens magt?

Det siger, at når de har 57 medlemstater på flere forskellige kontinenter, så er organisationen i stand til at mobilisere og eskalere en konflikt imod lille Danmark eller Sverige, hvis det er det, man ønsker.

Jeg tror, at når det kommer til klassisk maktpolitik, krig og fred og krudt og kugler, så er OEC stadigvæk et meget splittet organisation.

Men når det kommer til verdipolitik, menneskeradigheder, så er OEC langt mere maktfuldt, end vi har været bevidste om.

Siden Rasmus Paludans koranafbrændinger i Sverige er der kommet flere til, der brænder de heldige bøger.

Over foråret og sommeren bliver flere og flere koranafbrænd i Danmark og Sverige, bl.a. foren en række ambassader i København, og konflikten vokser.

Vreden stiger stødt og demonstranter kopogaden i Pakistan Iran og Irak.

Den svenske ambassad i bagved bliver stormet og satt ild til. Irak udviser den svenske ambassadør og afbryder de diplomatiske forbindelser til Sverige.

Flere lande fordømmer koranafbrændingerne, og det bliver en mere og mere betent sag.

Og så indkaller OEC til hastemødet.

57 udenrigsminister fra de muslimske lande mødes, og Danmarks diplomatiske skepne skal afgøres.

[Transcript] Genstart / Profetens vogtere

Hvad er det, de vil signalere?

De vil gerne signalere, at de ikke finder sig i, at der er nogen, der afbrænder deres heldige bog. De vil gerne signalere over for Sverige og Danmark, men også resten af verden, at vi er parat til at handle, hvis I ikke får sat en stopper for de her, og vi er mange lande, der sagtens kan finde ud af, at koordinere en indsats, hvis det er det, man ønsker.

Hastemødet i UEC-skaber og rustelser i dansk politik, lad os lække fordømmer inden mødet koranafbrændingerne, han indkaller, til sit eget hastemøde. Hvor han forstår det her, de kalder det jo ikke selv forbud.

Jeg tror, de kalder det for et meget lille indgreb.

Hvad siger det om OECs makt, at man denne her gang tager dem så ekstremt seriøst?

Danmark har jo den historiske erfaring med Mohammed Griesen.

Og jeg tror, at det siger noget om, at man tager de her signaler, implizite trusler meget alvorligt i Danmark og den vestlige verden, fordi man ved, hvor farligt og hvor omfattende sådan en krise kan blive.

En hovedforskel er, at dengang handlede om religions satir og nogle satirtejninger, og det var nemt at formulere et offensivt argument, som siger, at politisk satir og religions satir har været en del af danske, europæiske kultur og historie gennem lang, lang tid.

Og der var flere lande, som i solidaritet med Danmark genoptrykte tegningerne osv.

Denne gang handler det om bo-afbrændinger, og det er noget andet.

Nu er det noget, som vi associerer med Nazi-Tyskland,

og forfølges af religiøse og etniske minoriteter.

Det bliver sat i forbindelse med ødelæggelse af kultur af,

og alle tager afstand fra det her også danske politikot.

Så derfor tror jeg, at vi denne gang står med en langt, mere vanskelig sag, at forsvare internationalt.

Med dit kænskab, indsigt og viden til yttringer,

yttringsfrihed, kamp mellem religion og frihedsretigheder,

er begge del uaktet forskelligheden en yttring.

Jeg selvfølgelig er en afbrænding, er en bog, det er selvfølgelig en yttring,

så jeg forstår ikke, når statsministeren siger, at det ikke er en yttring.

Det er en handling og det er en yttring,

ligesom det, at nedbrænde en moske er en handling og en yttring,

fordi der ligger et budskab i.

Der ligger et budskab, når de iranske kvinder brænder deres tørklæder.

Der ligger også et budskab, når Rasmus Paludan afbrænder en koran.

Det er helt forskellige situationer, helt forskellige sammenhænger,

men selvfølgelig er det, at afbrænde noget offentligt en yttring.

Sammenhænger mig, du vil sige sammenhænger.

OEC holder deres hestemøde.

Hvad sker der på mødet og hvad er det de taler om?

Det er et langt og monotont møde, hvor de sidder og læser en masse tekster op, hvor de fordømmer de her koranafbrændinger i Danmark og Sverige,

og de udtrykker frustration og skuffer,
og der er en måde, hvor de kan gøre det,
og der er en måde, hvor de kan gøre det,
og de udtrykker frustration og skuffelse over,
at de danske og svenske myndigheder ikke har været i stand til at sætte en stopper for det her.
Det bliver kortnemt, at man har haft en samtale med den danske udrisminister,
og at man noterer, at både den danske og den svenske regering har malt ud,
at man gerne vil finde nogle juridiske instrumenter til at forsætte en stopper for de her
koranafbrændinger.
Men så er det også et lukket møde bagefter, hvor man ikke kan følge møde.
Efter et flere timer langt virtuelt møde.
Og så kommer der en tekst, en lang diplomatisk tekst, hvor der står mange for at sige lige ting.
Jeg blev OEC her til aften, enige om en resolution, der stærkt fordømmer koranafbrændingerne.
Jeg har haft mig specielt ved et punkt sent i teksten.
Man opfordrer også medlemmerne til at tage nødvendige skridt over for Danmark og Sverige.
Hvor man frit stiller alle lande til selv at vurdere,
hvilke tiltag måtte være passende at implementere imod Danmark og Sverige.
Så den her frit stilling af landene, det er en slags trussel?
Ja, det synes jeg, at det er.
Uden at man uddyber, hvad man skal gøre,
fordi der er jo mange forskellige sine eger, diplomatisk boykort, økonomisk boykort.
Og det, som er allervært direkte sikkerhedspolitiske trusseler,
terrortrusseler og trusseler om vold imod danske ambassader i verden og så videre.
En ting af denne her latente trussel, som du læser det sommer,
det er jo selvfølgelig ikke rart at have hængende over hovedet.
Men de kunne jo, som du siger, gået meget værdes i boykort og på alle mulige måder.
Hvorfor er de ikke så hoved som frygtet?
Fordi vi er tidligt i processen,
og vi glemmer måske, at det gik flere måneder fra Jyllandspostens tegninger,
indtil der skete noget.
Det kan godt være, at de eskalerer.
Det kan også godt være, at den her sag er død om en måned eller to.
Så sådan nogle ting tager tid.
Det er ikke noget, som man kollektivt beslutter over ét møde.
Hvis du skal se på det med nuttidens brillor, altså Salman Rushdie i baghovedet,
Mohammed Krisen i baghovedet og nu Karan afbrændingerne P.T.,
altså vores store R-OECs indflydelse lige nu.
Daners store, man kan bare tælle, altså 57 mellemstater,
så OEC har en stor mark og skal tages alvorligt som en international aktør.
Og det, at de er så marktfulde, især på de her verdiespørgsmål, som du påpeger,
hvilke dilemma opstiller det for Danmark?
Ja, men vi lever i en tid, som last lykkes os påpeger,
hvor vesten mere end nogen sender har brug for,
for det såkaldte globale syd over på vores side,

[Transcript] Genstart / Profetens vogtere

både i forhold til Rusland, i forhold til klimakrise og så videre.

Og derfor er det et svært dilemma for regeringen, når der opstår sådan nogle sager, som er med til at underminere vores forhold til lande i den muslimske verden.

En anden ting er økonomien, altså de økonomiske interesser.

Saudiarabien er en stabil oljeleverandør til vasten og er blevet endnu mere vigtig i kølvandet på ukrainekrigen.

Nu, hvor man ikke vil købe energi fra Rusland, så der er utroligt mange meget svære dilemmaer på spil.

Så koranoprejninger i Danmark og Sverige er en lille bitte brik i et stort pustespil, men det er ikke en brik, du kan ignorere.

Nej, det er en lille bitte brik, det er at lille hjørne er en langt større ambition hos OEC, som er at forbyde religionskritik internationalt.

Nu har regeringen jo på en eller anden måde i møde kommet en lille lille bitte del af OECs ønske her, altså de vil forsøge at lave et slags indgreb, som man ikke længere kan brænde koranen af foran ambassader.

Tror du regeringsindgrebet, lovindgrebet her, giver OEC blod på tænden?

Ja, jeg tror det er meget sandsynligt, for de koranoprejninger er som sagt bare en lille del af et langt større ambition, så det er meget sandsynligt,

at de vil gå videre, de vil helt sikkert bruge det her,

og det er noget som de også siger i interviews, at det her er en step by step approach, altså en skridt for skridt process, hvor man hele tiden forsøger at redefinere de internationale spilleregler, når det kommer til grænserne for yderingsfrihed.

Det her er en stor verdikamp, som handler om meget mere end koranoprejninger, så det er tro, at nu kan vi parkere denne her debat, hvis vi laver en lille lovendring eller finder et nyt juridisk instrument. Det tror jeg er naivt at tro.

Hej, Nye, tusind tak for på side.

Selv tak.

Det var dagens genstart. Programmet er lavet af Magnus Miu, Søren Elbeck, Line Fabrisius og mig, Anna Ingris.

I alle deres podcast og radioprogrammer i appen er det løde.